

ЛЕБЕДИНА ПІСНЯ

Ще лебедину пісню не готовий
Свою я заспівати для людей,
Є потяг до життя і до любові,
Все притулити ладен до грудей.

Я обіймаю міцно, аж до криків,
Все дороге для мене у житті,
Те, що мене оточує, в великій
Зігріти хочу ласці й доброти.

Мені весною пісні солов'їні
Почути б і самому заспівать,
Та дочекатись щастя в Україні,
Щоб не було причин їй сумувать.

І жайворонка пісню в високості,
Як у дитинстві, чути без кінця
Хотілось би, а лебеді щоб просто
Пливли, як наречені до вінця.

Не треба їм у небо підніматись,
Хіба що як у вирій відлітять,
Їм шиями на плесі обніматись,
Щоб потім лебедятам підростать.

Пісень ще буде, думаю, багато

І краща ще також колись прийде,
І в нас на вулиці ще буде свято,
Його проміння вкаже золоте.

Тому не личить думати неvtішно
Про те, чого ніколи не минуть,
А чашу пить свого життя неспішно,
Не дaть зірковій миті промайнуть.

Не стомиться Земля навколо Сонця
Свій танок із планетами вести,
А Сонце, заглядаючи в віконця,
Не стомиться проміння нам нести.

Дата написання вірша: 2021-01-04